

Αναφορά τῆς Κοινότητος πρὸς τὸν πατριάρχη καὶ τὴν Ἱερά-
σύνοδον ὑπὲρ τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου ἐγκωμιαζομέ-
νου διὰ τὴν ποιμαντορίαν του, ὅπως ὡς ἀθῶος ἀφε-
θῇ ἐν τῇ μητροπόλει του διὰ βίου ¹⁾.

ἀρ. 24

(Παραρτήμ. σελ. 69-71, 1857, VI, 10)

Κ. Μ. Κωνσταντίνου
Κ. Μυτιλήου
Α. Α. Λιλιού
Θ. Α. Α. Α.
τ. 25. 1941
v. 4749

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Φιλιππουπόλεως, τέκνα γνήσια τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καθυποβάλλομεν καὶ σήμερον ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὰ ἔξῃς. Ἐνῶ πρὸ μικροῦ ἐνεφανίσθημεν διὰ ταπεινῆς ἡμῶν γενικῆς ἀναφορᾶς ἐκθέσαντες τὴν θλίψιν καὶ τὴν ὀδύνην διὰ τὴν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἀπαγωγὴν τοῦ ἀρχιερέως μας ὑπὸ τοῦ ἀπεσταλμένου Μουβασίρη τοῦ ἐκεῖσε διοικητοῦ Ἰσμαήλ πασᾶ καὶ ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἀντίληψιν τῆς μητρὸς ἡμῶν μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας περὶ τῆς συντόμου καὶ ἐντίμου εἰς ἡμᾶς ἐπανόδου του, ἀφινιδίως ἐμάθομεν τὴν μέοιμναν, ἣν ἐπιεικῶς ἐπεδείξατο ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις παρεμποδίσασα τὴν ἐκεῖσε ἀπαγωγὴν καὶ διατάξασα τὴν εἰς τὰ αὐτόθι ἔλευσίν του. Καὶ ὁ μὲν ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν εἰς Ἀδριανούπολιν πορείαν του εἰς κωμόπολιν Χάσκιό λαβὼν τὴν εἶδησιν τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἀποφάσεως ὡς ἐγγὺς τῆς Φιλιππουπόλεως εὐρεθεὶς ἐπέστρεψεν οἴκαδε, ἵνα ἐτοιμασθῇ διὰ τὴν ἀναχώρησιν διὰ τὸν πρὸς ὃν ὅρον του· οἱ δὲ ὑποφαινόμενοι δοῦλοί τῆς ἀγνοοῦντες τὰ γινόμενα καὶ νομίζοντες ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς ἐπανερχόμενος δὲν ἀποχωρίζεται πλέον τοῦ ποιμνίου του μυρίας εὐχὰς πρὸς Θεὸν ἀπευθύνωμεν ὑπὲρ τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν βασιλέως καὶ τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν λοιπῶν εὐγενεστάτων ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ταύτην ἐπιεικεστάτην διάθεσιν καὶ ὅλοι ἐκδοτοὶ τῇ χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν τοῦ ἀρχιερέως μας, ἵνα κορεσθῶμεν τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας καὶ παρουσίας του (διότι) ἡ στέρησις ἐστάθη μὲν ἑπταήμερος, ἀλλ' ἐφάνη ἡμῖν πολυχρόνιος. Καὶ μολονότι εἴμεθα διὰ βίου εὐγνώμονες διὰ τὴν γενομένην ταύτην μεταβολὴν τῆς ὑψηλῆς προσταγῆς διαβιβασθείσης εἰς τὴν πανιερότητά του, ὁμοίως καὶ διὰ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς, καίτοι ὑπάρχει ἡ τῆς ὑψηλῆς Πύλης ἀπόφασις προσκυνητῆ καὶ κατὰ πάντα σεβαστὴ ὡς οὔσα σύμφωνος μὲ τὰ ἐπιχορηγημένα πατριαρχικὰ καὶ ἀρχιερατικὰ προνόμια, ἐνεκρίναμεν ὁμῶς νὰ καθυποβάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς ὑψηλῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς ἀποχωριζόμενος τοῦ ποιμνίου του οὐ μόνον ἐγκαταλείπει λύπην ἀπαραμύθητον, ἀλλὰ καὶ ἀφίνει τοῦτο ἐστερημένον τῆς πνευματικῆς πηδαλιουχίας, ἧς ἔχει ἀείποτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀνάγκην· διότι τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως ἀνέκαθεν διατηρεῖ παρ' αὐτῷ τὸν ἀρχιερέα του ἀδιαχώριστον ὡς τυγχάνον μέρος κεντρικὸν καὶ χρῆζον διὰ πολλοὺς λόγους τὴν ἀναπόσπαστον ἀρχιερατικὴν παρουσίαν καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐστάθη παράδειγμα ἢ ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσις του.

Τὰς ὀλίγας ταύτας παρακλήσεις καὶ ἐν ὀρθοφροσύνῃ ἐπισυνάπτοντες δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀντιτάξωμεν ἐναντιότητα εἰς τὰ τῆς ὑψηλῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς μητρὸς ἡμῶν ἐκκλησίας σεβαστὰ δικαιώματα, ἀλλὰ ἐκφράζομεν μόνον τὴν ἐγκάρδιον ἐπιθυμίαν μας ὅτι ἂν οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦλάχιστον ταχέως, νὰ μὴ στερηθῶμεν ἐπὶ πολὺ τῆς παρουσίας του ὡς οὐδαμοῦ οὐδόλως βαρύνουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἐγκληματικαὶ αἰτίαι οὐδὲ μετελθόντος ποτὲ ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν πρᾶξιν ἐπιβλαβῆ πρὸς τὰ καθεστῶτα, ἀλλὰ ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν κοινὴν ὠφέλειαν σύμφωνα τῆς διαθέσεως τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν μονάρχου ἐξετέλει καὶ πάντοτε τῇ συμποσίᾳ ἡμῶν

προς Ἀλεξίου.

Ἐσνάφια μετὰ τῶν σφραγίδων τῶν: ἀμπατζήδες, καυταντζήδες, γουναράδες, βακάληδες, πουτζιακτζήδες, κοϊμτζήδες, τακιτζήδες, ραπτάδες, μουμιτζήδες, καπνοπῶλαι, δουλγέρηδες, καζαντζήδες, κάπηλοι, παπουτζήδες. Καί ὅλοι οἱ μαθητάδες.

1) Αὐτόθι σελ. 65—67. Μετὰ τὸν γενόμενον θόρυβον ἐπὶ τῷ μελετωμένῳ

εὐστόχως καὶ νοημόνως καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐξεπλήρωσε μέχρι τοῦδε δεόντως τὰ καθήκοντα τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς πνευματικῆς ποιμαντορίας, ἧς ἔνεκα χαίρει τὴν γενικὴν ὑπόληψιν πάντων ἐν γένει τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως κατοίκων χριστιανῶν ἐπιθυμούντων ἐκ συμφώνου τὴν μετὰ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ παντοεινὴν διαμονήν. Ἐὰν δέ τινες συνεργεῖα τῆς μισοκάλου καὶ κακοβούλου αὐτῶν διαθέσεως ἐκινήθησαν κατὰ τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ προσώπου συνάψαντες ἔγγραφα καθαρπτόμενα τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀκηλιδώτου διαγωγῆς τοῦ, ταῦτα ὡς καὶ τοὺς ταῦτα παρουσιάζοντες εἴτε εἰς τὴν ὕψηλὴν Πύλην εἴτε εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἀξιοῦμεν ν' ἀποβάλλῃ ὡς θάλου, ἀπάτης καὶ μυρίων ὄσων τεχνασμάτων κατορθώματα, περιών και εἰς τὰς προηγουμένας ἡμῶν κατὰ Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον σταλείσας γενικὰς ἀναφορὰς κατέθεσαμεν εἰς τὰ πατριαρχεῖα τὰς ἀναγκαστικὰς διαβεβαιώσεις, τὸ ἀλάσθηστον τῶν ὁποίων δύναται νὰ βληθῇ εἰς γνῶσιν τῆς ἐκκλησίας λίαν εὐκόλως καὶ ἐπιτηδείως. Ταύτας τὰς παρακλήσεις μετὰ συστολῆς καθυποβάλλοιτες καὶ εὐέλπιδες εἰς τὰ εὐάρεστα τούτων ἀποτελέσματα διατελοῦμεν ὑποσημειούμενοι.

Ἐν Φιλιππουπόλει 1857 Ἰουνίου 10. Ἱερεῖς, σακκελλάριος Λάμπρος, νομοφύλαξ Δημήτριος, σακκελλάριος Θεόφιλος, σκευοφύλαξ παπᾶ Ζλατάνος, πρωτοπαπᾶς Κωνσταντῖνος, σύγκελλος Σεραφεῖμ ἱερομ. Βασίλειος Γεωργίου, Κωνσταντῖνος Γεωργίου, Στογιάνος Βασιλείου, Παναγιώτης Συνέσιος ἱερομόν. Δημήτριος Γεωργίου πνευματικός, Δημήτριος Μαρασλῆς, Ἀθανάσιος Καρσιακαλῆς, Ἁγιοπαυλίτης Ἰάκωβος.— Δημητρίκας Μήτσορα, Εὐσταθιος Τζηρώνη, Γεώργ. Γκιουμουσκερδάνη, Πέγιος Γεωργίου, Ἰωάννης Κοτσιάσοβιτζ, Γιάγκος Παπᾶ Γεωργίου, Δ. Καζαντζόγλου, Χ' Κωνστ. Χ' Ἰωάν. Κοϊμτζόγλου, Ν. Φιλίπποβιτζ, Βασίλειος Παπᾶ Ἰωάννου, Σταῦρος Κοσμᾶ, Δ. Χριστοδούλου, Κ. Παπαδάτης, Α. Οὐζούνογλου, Γ. Κλεάνθης, Στοῖλας Στογιάνου, Δημήτρ. Μιχαήλ, Λάμπρος Σεβαστίδης, Νικόλ. Θεοδώρου, Ἰάκωβος Ἀργυρίου, Ἰωάν. Ἀγγελῆ, Δημήτρ. Ι. Βαρούσης (;) Χ' Ἰωάν. Χρήστου, Ἡλίας Ἀθανασίου, Στοῖλας Κωνσταντίνου, Χ' Ἀπόστολος Παρίσης, αὐτάδελφοι Ζαφειριάδαι, Γεώργ. Κοσμίδης, Κ Γεωργίου, Ἀργ. Χρ. Κοϊμτζόγλου, Κωνστ. Παπᾶ Κωνσταντίνου, Μελέτιος Μιχαήλ, Ἰ. Ζαφειριάδης, Δημήτρ. Ἀργυρίου, Βασίλ. Ἀγγέλου, Ἀντών. Ἀργυρίου, Λάμπρος Ἀλεξίου, Χ' Σλάβης Γεωργίου, Στέφανος Χρήστου, Δημήτρ. Θεοδώρου, Ἰωάν. Γεωργίου, Χ' Σωτήρ. Κωνσταντίνου, Νικόλαος Κυριάκου, Δημήτρ. Χρήστου, Χριστόδουλος Κοσμᾶ, Χ' Νικόλ. Παπᾶ Ἀθανασίου, Χριστόδουλος Χ' Ἀλέξου, Κωνσταντ. Κιτάνης — Μανολάδες 10 — Ἐσνάφια μετὰ τῶν

σφραγίδων των: ἀμπατζήδων, καυταντζήδων, γουναράδων, βακάληδων, ραπτάδων, ἀκτάρηδων, κοίμτζήδων, καπήλων, μουμτζήδων, ἀλευράδων, καζαντζήδων, ταχτατζήδων, κιουρακτζήδων, σαμαράδων, τακτζήδων, παπουτζήδων, καλαϊτζήδων, καπνοπωλών, ἀστάρτζήδων, φουτζιτζήδων, μπαχτζηβάνηδων, ψωμάδων, βογιατζήδων.

1) Αὐτόθι σελ. 69–71. Ἐνεργεῖα τοῦ πατριαρχείου ὁ Χρῦσανθος ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ ἐπιστολὴν τοῦ πατριαρχείου σταθμεῦσιν ἐν Χάσκοις νὰ μὴ μεταβῆ εἰς Ἀδριανούπολιν, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπως δικασθῆ ἡ ὑπόθεσις του. Ὁ Χρῦσανθος ἐπιστρέφει εἰς Φιλίπολιν, ὅπου τῷ γίνεται ἑκτακτος ὑποδοχὴ, μετὰ λαμπρὸν δὲ λόγον πρὸς τὸ ποιμνίδιον του προτρέψας αὐτὸ εἰς ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην ἐδήλωσεν ὅτι προσκαλεῖται εἰς Κωνίπολιν. Ἐκ τούτου συνετάχθη ἡ παροῦσα ἀναφορὰ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅπως παρουσιάσθῃ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς περίπτωσιν δίκης του. Ἀποδειχθεῖσης τῆς ἀθωότητός του πρὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, τὸ πατριαρχεῖον πρὸς κατεύνασιν τῶν πνευμάτων τῶν ἀντιθέτων μετέθηκεν αὐτὸν εἰς Σμύρνην καὶ τὸν Σμύρνης Παῖσιον εἰς Φιλίπολιν. (Ἴδε, Τ σ ο υ κ α λ θ, ἐνθα ἀνωτ. σελ. 41 καὶ ἐξῆς) — Ὁ Χρῦσανθος ἦτο ἑξοχος ἱεράρχης καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, κατεδιώχθη δὲ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν προκρίτων Βουλγάρων, διότι ἦτο μέγα ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τῶν Βουλγάρων ἐν Φιλίπολει.

